

զին այն որ գրեալ ասէք՝ եկեղեցին ձեր է, իսկ զոր այժմիդ ցուցանէք, այն եկեղեցի մեր է, եւ անուն եկեղեցւոյն ձերոյ չէ գրեալ, ուրեմն դատարկեցէք զեկեղեցիս ձեր: Հայք ասեն՝ դործ հրամայելոյ եւ զեկեղեցի դատարկելոյ՝ է Տէրութեան, եւ ոչ վայել իսկ է բերանոց ձերոց, զի եկեղեցին այն յատկացեալ է մեզ, եւ ներքին կողմն դրան, որպէս ՚ի ժամանակս քննութեան դուք ցուցիք ըզսեփհական տեղիս մեր, մանաւանդ չիք անուանք ՚ի գիրս բազում տեղեաց, որոց տիրեալ էք այժմ: Եւ Նուրի էֆէնտի հանեալ ընթերցաւ զհրովարտակն դատին, եւ ելեալ գնացին ՚ի դուռն, եւ հաստատեցաւ վերին եւ ստորին կողմն ՚ի ներքս մեծի դրան լինել Հայոց: Բայց Դատաւորն առաջադէր լինել բաժանորդ երկից ազգաց, զի որպէս Լատինք եւ Յոյնք շարաթառ աւել ածէին անդ, նոյնպէս մի շարաթ եւս ածցեն Հայք. Լատինք եւ Յոյնք ոչ կամէին թողուլ զշարաթս իւրեանց, մանաւանդ Յոյնք պնդէին թէ մատնաչափ տեղի չտամք աստի Հայոց: Հայք ասեն՝ զայս տեղի Արքայն Սէլիմ յատկացուցեալ է մեզ, այլք անիրաւութեամբ յախշտակեալ են զայն, եւ այժմ հաստատեցաւ Կայսերական հրովարտակաւ, բայց ոչ կարեմք տիրել, եւ դուք Դատաւորքդ ոչ առնէք իրաւունս, որոշեցէք ըստ օրինաց Շէրիի եւ Կայսերական հրովարտակին, յետոյ խօսիմք զպատշաճն ընդ երկոսին ազգսդ: Այլ Յոյնք դժկամակեալ աղաղակէին թէ յիշատակութիւն անգամ չունին Հայք յերուսաղէմ ՚ի ժամանակս Օմարայ եւ Սէլիմայ, այժմ համարձակին զդուռն յախշտակել, ուրեմն այսուհետեւ պարտ է մեկնիլ աստի: Դատաւորն պնդէր լինել բաժանորդ, եւ նոքա բացասէին, ուստի խնդիրն մնաց անորոշ: Յետ այնորիկ առաջի եղին Հայք զխնդիր ջրհորոյն, որ գրեալ է ՚ի հրովարտակին Սէլիմայ, զի Յոյնք տիրապետեալ էին այնմ պարագայիւք, այժմ խնդրէին Հայք դարձուցանել զայն յինքեանս, եւ դնել զջրահան դործին: Առայս սրտմտեալ Յունաց ասէին, եթէ Հայք տիրեսցեն ջրհորոյն, անհնարին է մեզ այնուհետեւ ըմպել ջուր անտի: Դատաւորն պնդէր անպատճառ բաժանորդ լինել ՚ի մէջ երկից ազգաց, թէպէտ Հայք ընդդիմացան, բայց խնդիրն մնաց անկատար: Դարձեալ խնդրեցին Հայք իրաւամբք